

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN

A Győri Ítéltábla a Győrött, 2010. október 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indult büntetőügyben a Zala Megyei Bíróság 2010. június 21. napján kihirdetett 3.B.27/2009/30. számú ítéletét **helybenhagyja.**

A börtönbüntetésbe beszámítja a vádlott által az első fokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

I n d o k o l á s :

A vádlottat a Zala Megyei Bíróság a 3.B.27/2009/30. szám alatti ítéletével bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 166.§ (1) bekezdés), erőszakos közöszlenség bűntettében (Btk. 197.§ (1) bekezdés), személyi szabadság megsértésének bűntettében (Btk. 175.§ (1) bekezdés) és folytatólagosan elkövetett kényszerítés bűntettében (Btk. 174.§). Ezért - halmazati büntetésül - 16 év börtönbüntetésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a bűnjelekről és kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében. A Győri Fellebbviteli Főügyészség átiratában és képviselője a másodfokú nyilvános ülésen a megyei bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt. A védő a nyilvános ülésen a fellebbezést változatlan tartalommal fenntartva arra hivatkozott, hogy a kiszabott büntetés eltúlzottan súlyos, mivel az első fokú bíróság a büntetés kiszabása során az érzelmi oldalt figyelmen kívül hagyta. Így nem értékelte azokat a körülményeket, amelyek nélkül a vádlott részéről az adott bűncselekmény elkövetésére nem került volna sor. A vádlott házassága megromlott, ami részben a **tanú 1-el** való megismerkedésnek volt köszönhető. **Tanú 1** a vádlott gyermekeit nem fogadta el, majd vádlottat elhagyta, rövid időn belül újabb kapcsolatot

létesített. Mindezt vádlott érzelmileg nem tudta feldolgozni. **Tanú 5** és **tanú 1** elutasító magatartása a vasútállomáson ugyancsak közrehatott abban, hogy a vádlott az adott bűncselekményt elkövette. Emellett álláspontja szerint elkerülhető, megakadályozható lett volna a **tanú 1** sérelmére elkövetett bűncselekmény is, s e vonatkozásban a sértett adott magatartása sem hagyható figyelmen kívül, hiszen a hosszú út alatt módja és lehetősége lett volna segítség kérésére, ugyanígy **tanú 6** részéről is határozottabb fellépés lett volna elvárható, amellyel megakadályozhatta volna a hosszú hónapokig tartó bűncselekmény sorozatot.

A vádlott a másodfokú nyilvános ülésen arra hivatkozott, hogy az erőszakos közösülés és a személyi szabadság megsértésének büntettét nem követte el, mivel a közösülésre közös megegyezésük alapján került sor. Ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy **tanú 1** nem kért segítséget, holott arra lehetősége lett volna. E bűncselekmények kapcsán az első fokú bíróság tévedett, amikor a tényállást a sértett vallomására alapította, s ennek számára elfogadható magyarázatával is adós maradt. A többi bűncselekményben bűnösségét nem vitatta, csatlakozott védőjéhez.

A fellebbezésekre tekintettel az ítélőtábla a megyei bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást teljes terjedelmében felülbírált a Be. 348.§ /1/ bekezdésének megfelelően.

Ennek során megállapította, hogy az első fokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartása mellett teljes körű bizonyítást folytatott le. Beszerzett és tárgyalás anyagává tett minden olyan bizonyítékot, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt. A rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében megvizsgálta, ütköztette megfelelően számot adva arról is, hogy miért az adott bizonyítékot fogadta el a tényállás alapjául. A vádlott maga is azt vallotta, hogy **tanú 1** véglegesen megszakította vele az élettársi kapcsolatot, még a találkozási lehetőségek elől is kitért, mint ahogy történt ez a **z-i** vasútállomáson is. **Tanú 1** végig kellett, hogy nézze, amint a vádlott magából kivetkőzve, rendkívül brutális módon tört **tanú 5** életére, majd az ő segítségére siető vasúti szolgálattevőt is - a nála lévő késsel - azzal fenyegette meg, hogy megöli, ha a rendőrséget értesíti. Ilyen körülmények közt a kést még mindig magánál tartó, a sértettet megragadó vádlott védekezése, mely szerint **tanú 1** nem tanúsított ellenállást a búzatáblához vezető úton, majd ott saját akaratából közösült vele, valóban elfogadhatatlan. Abból a körülményből, hogy a cselekmények hatása alatt lévő sértett az adott helyzetben nem mert, nem tudott védekezést kifejteni, segítséget kérni, nem következik egyúttal az is, hogy a közösülésre önszántából került sor. Az adott szituációhoz képest **tanú 1** magatartása mindenben adekvát volt, a megyei bíróság nem tévedett tehát akkor, amikor a vádlotti védekezéssel szemben a sértett vallomását fogadta el bizonyítékkul. Az előzetes történések tükrében más ésszerű következtetésre nem lehet jutni, mint hogy **tanú 1** sértett alappal érezte saját életét, testi épségét is közvetlen veszélyben, amennyiben a vádlott akaratának nem tesz eleget. Ekként a vádlott felmentésére sem a személyi szabadság megsértése, sem az erőszakos közösülés büntette vonatozásában nem kerülhetett sor a másodfokú eljárás keretében sem.

A megyei bíróság által megállapított tényállás mentes a Be. 352.§ /1/ bekezdésében írt hibáktól, hiányosságoktól, így alapját képezhette a másodfokú bíróság határozatának is.

A tényállás alapján helyesen vont következtetést a megyei bíróság a vádlott bűnösségére valamennyi tényállási pont vonatkozásában, az adott bűncselekményeket is a büntető anyagi jog szabályainak megfelelően minősítette, nevezte meg.

Pontosan és kimerítően felismerte és megjelölte azokat a büntetéskiszabási tényezőket, amelyekre a büntetés kiszabása során figyelemmel volt. Az ítélet tábla is úgy találta, hogy a cselekmények kiemelkedő tárgyi súlya és az egyéb számos súlyosító körülmény mellett az első fokú bíróság által halmazati büntetésként kiszabott szabadságvesztés arányos és egyben nemcsak a generál, de adott esetben a speciál prevenciók eléréséhez is szükséges. A védelem által felhozott érvelés arra enged következtetni, hogy a vádlott a mai napig nem nézett szembe cselekménye súlyával, a személyiségében rejlő hibákkal, saját felelősségének felvállalása helyett a sértetti oldalra tereli azt, egyébként minden alap nélkül. Ekként tehát a másodfokú bíróság a szabadságvesztés büntetés tartamának enyhítésére sem okot, sem törvényes lehetőséget nem látott. A börtönbüntetéssel arányos a mellékbüntetésként kiszabott 10 évi közügyektől eltiltás is. Tekintve, hogy az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek, az ítélet tábla a megyei bíróság ítéletét a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta. Az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött idő beszámítása a Btk. 99.§-án alapszik.

G y ő r , 2010. október 14. napján

Dr.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr.Takácsné dr.Helyes Klára sk.
a tanács tagja, előadó

.Csák Csilla sk.
a tanács tagja

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Zala Megyei Bíróság 2010. június 21. napján kelt 3.B.27/2009/30. szám alatti ítélete a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtható.

G y ő r , 2010. október 14. napján

.Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Kiadó: